

Pacific Herald.

No. 22.

Portland, Washington, den 31. Mai. 1907.

17de Aarg.

,Mennesket fuldkommet i Kristus Jesuš.“
(Røl. 1, 28.) (Jævind. iii. vi. i '94.)

Mensjæligheden i Kristus slaber et helt Menneske. Den er Kilden til den sande Tapperhed, der jænde Mod, som intet kan stoppe; den forener den reneje Hdmughed med den helligste Selvsfølelse; den forhjælper i den rette Præst. Et rejsediggjort Menneske er ophøjet over sine Mangler saavel som over sine Dyster. Paa de Ærte, som ikke længere besmutter ham for Gud, lægger han intet Dølhånd, hvor alvorlig han end dømmer dem; de sidste, hvoraf han ikke lever for Gud, bringer han ikke med i Regning, en ligehaalds som en Millionær tåller sine Robberpenge. Han ejer Menneskene, men han frigør ikke deres Dom. Han tjener Herren i dem, men deres Tat bringer ham med et rent Strib for Jesu Fodder. Han ved sig i god Forståelse med den hellige Gud, og i denne Bevidsthed frigør han intet Menneskes Ansigt, men står, hvor han står, mithullet og frigjørlig overfor Verden. I Bevidstheden om sin Værdighed og de Goder, han har modtaget, trækker han ikke ejer forhengeligt Klitter, som Verden står efter ejer. Med ødlere Wil og Kartauer står han over samme Ærten og Tragten og frigør hverken Døden, fordi den ikke mere for ham er Syndens Sold, ejer Verdens Undergang, fordi han står et sikkert i Gud.

Allerede i Tiden lever han det evige Liv, som ikke afbrydes og forstørres, men kun løses og frigøres ved Legemets Død, han beder som et tillidsfuldt Barn, der hjælper Faderen. Han modtager forståelsen og stedigt alt af Guds Hånd. Han hjælper med fri Samvittighed, vis paa Sejren. Han stuer trængsel enig med Storm imøde; thi han ved, hvem der for ham bor i Stormen. Han er ikke

bekymret for Skagens Beskæftiing; thi han hjælper dens Overhoveds Plan og Pligt. Endnu meget mindre bekymrer han sig for sin egen Beskæftiing; thi med Legem og Sjæl er han ikke mere sin egen, men Guds.

Saaledes står han der, en i Sandhed i Månd, uforstyrret i Nøden, forsikret om en velsignet Udgang af Troungåelen, ikke nedtrukket under Skam og Haan, ubekymret og sikkert und, er Foruretsel og Misfærdelse, sorglos, hvor alt forstør, fast og rolig i truende Fælle, ydmig, men uforstapt med Blæst paa Domnen, sterkere end Døden og sejerrigere end Helleden. Jo, gives der paa Jorden noget, som forstører Naavn af sand Menneskesterhed, saa grumbes den alene paa en i stenii Blod fuldkommen Samvittighed. En saadan Samvittighed giver den Fælhed og Holdning, som vi ogsaa under en Dagblænners Trøje man falde kongelige; denne indre Præsteliggelse overserfor Gud, der lige overserfor Verden slaber hine möglige Personligheder, som, hvor de end vijer sig, dieblæltig gjør sin stille, men leitende Indskjuldhed over Gemmutterne gjældende og drager hen som levende Troens hø, hvorfedt forstørrende Sælemod atter sender sin Tillidsrigende Tanke.

Saadanne Troesmennester er stand til at erstatte os de fortige Tiders Engleabbenbareller. Deres dybe, ener, glæde Nostrummet undergjærende over paa os; deres Kærlighed opmuntret, beroliger os og hæver os op med paa deres højere Bane. Ord, Talemaader og Gebæder gjør dei vistnok ikke. Unstil dig saa behjertet og troesglad, som du vil, det gjør ingen Virkning. Den undergjærende Kraft ligget ene og alene i den indre Sandhed: uden den bliver vi selv i den rigeste andelige Anstning kun „Stuer uden Vand“. Det vistelig behjertet i Gud, og selv uden Ord skal du staa for Tusinder som et forbiste højtakot!

„Vi sun er min Fæn: giv dette eue!
I him eue alt jeg har og under:
Glem den Bisped mig, at i detrene
Mod jeg intet, og min Guds bortslæbde!
Hvilen Ito: Du min, jeg din alene.
Naar dens Sejervært mig gjenemlyder,
O, da storter Jord og himlens Rue!
Kjæst jeg saar dog over Verdens Rue.
(J. W. Krummacher).

Næade.

Det er vel ingen iblandt os, som ikke skulle vide, hvad Guds Naade er? Thi Naade vil jo sige Guds uforstyrrede Godhed imod os. At „han gjør ikke med os ejer vore Syndet, og gjengjælder os ikke ejer vore Misgjerninger“ (Salme 103, 10). Eller som dei fortæller om den gjældbundne Tjenet, som var 10,000 Talenter skyldig, at hans Herte ykedes indeligt over ham, og gav ham 100 og eftergav ham Gjælden (Mat. 18, 27). Eller Indbydelsen til den store Nadver: „Kommer, thi nu er alle Ting beredeligt“ (Luk. 14, 17). Menop det, at alle Ting er beredte og sjælens dem, som intet har, — ja at til dem, som intet har, til dem indet Indbydelsen: „Kommer!“ — allerede det er Naade.

Men er Naaden Guds uforstyrrede Godhed imod os, og lyder hans Naadestald saa højtlig, som Ordene siger, at alle Ting er rede, hvorfor sulde da ikke også alle komme? Men Jesus lader os forstan, at de kom ikke, de først indbydne. „De begyndte alle tankes at undstylde sig“, siger han. Saaledes oglaa med Indbydelsen til Kongesdmens Bröllop, „de vilde ikke komme“ — og senere: „de forstegede det“, nemlig Indbydelsen (Mat. 22). Deraf ser vi da, at Naaden ejes ikke stort af en Del Mennesker. Lad være, at mange taler liggende om Naaden som et uflatterligt Gode, de gjetne vil have, — dog, naar dei kommer til Stiftet, bliver Forreninger, Verden og Verdens Gladet dem langt vigtigere. Naaden vil mange have, dog ikke forde er ved Dødens Port. Somme op-

røres og opieres ved Ordet Naade, for Gto.: der er en Månd, som i selvgod Tilfredshed altid fremhæver sig selv og sin egen Tid, medens han finder Geil ved andre. Set at en ironiskildig Sjæl øsbræd en saadan midt i hans Bræm med de Ord: „Du mån omvende dig og føge Guds Naade, ellers går du fortabt!“ Men han ikke aldeles vilde oprøres ved en saadan Tale, se ned paa den med haandlig Forstig! „Jeg — Naade!“ vilde han sige, „jeg blive som den, der måa fortvile over sig selv, ganste som en Forbrædet! Nei, ja elendig er jeg dog ikke!“ Sagen er, at Naaden udelukker al Menneskelets egen Kære og Forstørrelse. Og det er det, saa mange ikke kan tale. Derfor opieres de, siden de ikke af Naaden kan fås for sit eget, og jordt, som dei saar: „Gud står de højstebige intet, men de ydmige giver han Naade“ (1. Pet. 5, 5).

Men vist og sandt er der også dem, som ikke ved, hvad Naaden er, hvilket de burde vide det. Jævndelt høres det saa af deres Tale. „O den, som endda funde angre“, siger de, „bede ejer bestjende af et godt Hjerle! Den, som dog engang funde blive verdig! Men saa langt et jeg endnu ikke kommen.“ Diose mener det vel ganste oprigtig. Men hvem kan bede, angre og bestjende, som han burde? Eller der som Naadens Opholdelse var afhængig af vor Værdighed, naar kunde vi da være sikker paa at have gjort nok til at saa Naade? Eller hvad blev der da af det Ord, som indbyder til at „fjæde uden Penge og uden Beilling“ (Ej. 55, 1)? Da blev ikke Naaden uforstyrret. Da havde vi, eller da måtte vi have noget at betale med, om end aldeles saa lidet. Detfor vil også det Stags Mennesker døvætere måtte gaa træteolde saa længe, indtil de saar et myt Dyn paa sig selv, sin Grundjordcærelse og paa Naadens Uforstyrrelshed i Kristus Jesu. Thi det er Geilen med disse, de godt stede

Ms. B. 31. f. 52. 12. Maj 1907
Ms. B. 31. f. 52. 12. Mai 1907

— det før noget mod sig selv og ret til gud, da han ejere, istedenfor at se hen til „det Guds Lam, som bærer af Verdens Synde“.

Hvor skal dog den arme Verden komme til at høre det glade Budslab, som det bør høres? Det bliver, som Paulus siger: „Jæder en Fororgelse og Stålere en Daarslab“ (1. Kor. 1, 21). Enten agies Haaden som unødvendig og urimelig eller blot som en ihåb Tale. Haadens Prædiken bliver øste misionensmåltid som i Gesemane — thi alene maalet han træde Guds Verdes Vins Perselar, og af jolstene var ingen med ham (Ef. 6, 3) —, saa raable dog Jesus straks for sin Død: „Det er sindbragt!“ (Joh. 19, 30), det vil sige, at da havde Jesus bragt alt, som var nødvendigt til vor Forløsning. Men har Jesus bragt alt, hvad skal saa vi da bringe? Saar er da gaarle vist vor Gjerning het udelukket, saa at endog Haab om at haas Haade er vundet ved Kristus alene. „De bliver rejsediggjorte usortlydt af hans Haade, ved den Forløsning, som er i Kristus Jesus“ (Rom. 3, 24).

Men at Haadens Vei er den eneste jalige Vei, det ser vi af lignelsen om Arbeiderne i Vingaarden (Mat. 20). Herren var jo blevet enig med Arbeiderne om en Penning. Alle synes de også fra Begyndelsen of tilfredse hermed. Men da vinen skulle uddeles, da blev det anderleden. Da var de først leiede ikke tilstede med en Penning. Da var deres Tie vnd, jord idross Herre var god. Da var den ene Penning dem ikke nok; men de mente, at de skulle haas mere. Tanzen paa Penningens Værd, paa deres Herres Godhed og Trofasthed var som aldeles tabt og bortie. Derfor blev det dem vist ikke til nogen Glæde, da de ikke hørte det Ord: „Tag dit, og gaf bort! Men jeg vil give demne både ligsom dig“. Nei, de sidste leiede var og blev intetlige og jalige, ikke formedelt sin egen Gjerning eller Gjerning, men formedes til Herres Godhed krod dem. Derfor flinter også Jesus hin Lig med de nærmestende Ord: „Saalat de sidste hvare de første, os, de i høje de sidste; thi mange et saltie, saa udvalgte.“

„Det, som er for formanden nost, Det agter du et meget, Men det, som verden fastet over, Det falder du til eget; Din Gjerning føret ingen Prægi, Hvad Ros og Kunst vil vinde, Man forsvinde; Hvad som et stet og ivagi, Det kan din Haade finde.“

„For kæn er den, at Herren ikke figer ill os: Tag dit og gaf „os“, men tag mit og bliv hos mi.“ Haaden er vor ret, fordi Kristus har

saas al end ille Haab om Haade er af os, det ser vi stemmels ved Kristi Skærd. Thi foruden at ingen af Jesu Disciple der kunde hjælpe ham i hans Kideske, ligesaa lidt som i Gesemane — thi alene maalet han træde Guds Verdes Vins Perselar, og af jolstene var ingen med ham (Ef. 6, 3) —, saa raable dog Jesus straks for sin Død: „Det er sindbragt!“ (Joh. 19, 30), det vil sige, at da havde Jesus bragt alt, som var nødvendigt til vor Forløsning. Men har Jesus bragt alt, hvad skal saa vi da bringe? Saar er da gaarle vist vor Gjerning het udelukket, saa at endog Haab om at haas Haade er vundet ved Kristus alene. „De bliver rejsediggjorte usortlydt af hans Haade, ved den Forløsning, som er i Kristus Jesus“ (Rom. 3, 24).

Men at Haadens Vei er den eneste jalige Vei, det ser vi af lignelsen om Arbeiderne i Vingaarden (Mat. 20). Herren var jo blevet enig med Arbeiderne om en Penning. Alle synes de også fra Begyndelsen of tilfredse hermed. Men da vinen skulle uddeles, da blev det anderleden. Da var de først leiede ikke tilstede med en Penning. Da var deres Tie vnd, jord idross Herre var god. Da var den ene Penning dem ikke nok; men de mente, at de skulle haas mere. Tanzen paa Penningens Værd, paa deres Herres Godhed og Trofasthed var som aldeles tabt og bortie. Derfor blev det dem vist ikke til nogen Glæde, da de ikke hørte det Ord: „Tag dit, og gaf bort! Men jeg vil give demne både ligsom dig“. Nei, de sidste leiede var og blev intetlige og jalige, ikke formedes til Herres Godhed krod dem. Derfor flinter også Jesus hin Lig med de nærmestende Ord: „Saalat de sidste hvare de første, os, de i høje de sidste; thi mange et saltie, saa udvalgte.“

givet os Haaben til at haas den. Den er vores Arbeideres Læn, fordi den er Kristi Arbeideres Læn, hans Hjælpeligheds Læn, og den har han givet sine troende. Vil du arbeide for Læn, saar du, hvad du har betinget dig; men da kan du ikke haas Haadens Læn, fordi du da ikke begjæret den. Men Haadens Læn alene glæder Sjælen i al Evighed.“ (Bislop Hendi, „Vidnesvned om Kristus“ Side 181.)

„Thi af Haade er I frejlige ved Troen, og det ikke af eder, Guds er Gauen, ikke af Gjerninger, for at ikke nogen skal rose sig“ (Ef. 2, 8, 9). Saar staar det da joist trods Hornfests Vindom og Vanroens Foragt, at Haadens Vei er en sikker Vei og den eneste Vei til Salighed. Hvor trøstefuld er ikke dette!

„O Algrund, hvilken alle Snyder har slugt og dæbti ved Jesu Død, Og os fun alt til Bedring stunder, Saar skal vi finde Haaden sjæl; Her raaber Jesu blodig Sved; Varmhjertighed! Varmhjertighed!

„Der vil jeg min Sjæl nedhænke, Og drukne ai min Sjæl og Ve, Og naar mig mine Snyder krenke, Kun altid til Guds Hjerte se; Det ser jeg i en Algrund ned Midel Guds Varmhjertighed.“

Niels Gjere.

Den lille Prædikant.

En lidt Pige ved Navn Marie havde mistet sin Moder, og ved den Aaledning kom adstillinge af hendes Kaderos Besente og Venner for at bevise ham sin Deltagelse. En af de Herrer, som kom i den Aaledning, var om at haas icke hans lille Datter, og hun kom da også ind i Vorrelset, ledes af Vornevigen: Marie var 3½ Aar gammel. Nedenfor hun nu trivedes omkring i Vorrelset, nærmeste huan en af Herrerne, saa ham rolig ind i Linene og hørte ham: „Elsker du Gud?“ Den Herre, som blev saaledes adspurgt, blev gaarle sorlegen og svarte ikke. Men den lille Piges Fader hørte det, og han erindrede, hvorledes den lille havde været sin Moders højde Selskab, og at han havde læst sit Barn at elste og øre Gud. Da han nu saa hendes klare, blaa Øine vendte mod den fremmede og hørte hende sige: „Elsker du Gud?“ Da grebes hans Hjerte, og han ventede sig gaarle til Herren og stræber nu hjerterlig at formane alle følgende og sætte til at føge hen til den himmelle

Sæde. „Inviteret og Optilte,“ sine underlagt af u-dannet og opførte til. „Handle i en lærer,“ saa Vornevigen. „Hvor trættet.“ 113 West Holly St., Bellingham, Wash.

Hildebrand & Gor,

Enger Webet. „Viscum“, „Raga“, „Malling“. Sang: Dio og Gjert, Dame om. Vi tager mit og vores Blaer.

67 Commerce St., Astoria, Ore.

S. LARSEN.

E. EILETHORN.

Trommalds Pharmacy

(Norfolk Apotek.)

1533 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

Tel.: Main 504

Skandinavist

Begravelsesbureau

C. O. LYNN.

210 Main 722.

GAFFNEY & LYNN.

945 Tacoma Ave.

Office Phone Red. 726
Residence Phone Red 8081

F. J. LEE

PHOTOGRAPHER

1535 COMMERCE ST.
Cor. Jefferson Ave.
TACOMA - WASH

PORTSMOUTH

HOTEL & CAFE

516 So. Hill St.

Ligeoverfor Central Park

Los Angeles, Cal.

Wistlings Priser. God Utdanning, Matemat i alle Centralet. Hotel og Cafe under jævnlig Utdeling.

P. P. PAULSEN, Prop.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot

Reasonable Rates
Transients a Specialty
Free baths.

Hann's Studio

Artistic :: Photographs

J. B. HANN,

201 1/2 West Holly Street, Bellingham, Wash.

Skandinavisk Apothek.

All Skandinaviske Mediciner erhobdes.

Henry Engberg

Gradueret fra Københavns Universitet

Cor. Elk & Holly.

BELLINGHAM, Wash.

GRIMSTED SHOE Co

205 Holly St., (Clover Blk).

Et den eneste norske Skohandler i Bellingham, Wash.

Schleuder Bros.

Inventeret og Optilte.

En arbejdsdag af u-dannet og opførte til. „Handle i en lærer,“ saa Vornevigen. „Hvor trættet.“ 113 West Holly St., Bellingham, Wash.

De tre Vledvæssagerer.

For nogle dage siden, fortæller en Mand, befandt jeg mig på en Ternbanestation i Manchester og så der tre Jænger, som skulle transporteret med et Tog. To af dem var gamle og havde et forherbet Udspringende; men midt mellem dem gik et ung, blege Menneste, som så ud, som om han var blevet opdraget for noget bedre. Men imidlertid var han der dog løst til almindelige Forbrydelse, og idet jeg betragtede ham, bewegedes mit Hjerte til den underlige Vledsidenhed. Nu ankom det Tog, som Jængrene stod ved med, og de stod alle op fæces ind i Vogten, da en Kvinder, fædt i en Engels Ørkegt, kom ind på Pladsen og gav hen til det unge Menneste, som hun såg at ja omfavne. Hun fandt ikke tale til ham, hun kunne intet uden at få sin Hånd om hans Hals og græde. Tiden før Aftensommeren var imidlertid kommen, og de måtte stille op; det var fun med stor Vild, man vil hende revet ihøje sin Gut. Jængrene blev løbet ind i en lægegen Vogn, og jeg og en anden Mand erholti Tilladelse til at tage Plads i samme Vogn. Undervejs talte jeg med det unge Menneste og fortalte ham min Kommebibel; jeg bad ham om at komme til Jesus og kastede al sin Vrede paa ham. Han var meget beriget, fortalte mig sin førgelige Historie, og at han fulde sendes til Spise Island for det at udhøje sin Vrede.

Slogen lid efter da jeg kom i Nærheden af Spise Island, modtog jeg et Besøg af Gangelsedirektøren. Han spurte mig, om jeg kendte en ung Mand ved Navn N. „Nej“, svarede jeg. „Kender Du ikke, at De i Manchester ikke en Jænge, og at De hørte ham Deres Bibel?“ „Ja“, svarede jeg. „Ja, det er han, og en bedre ung Gut end han er det ikke i det hele Gangsel. Da han hørte, at De var her, bad han mig at gå til Dem og sige Dem, at han gjorde snalebeds, som De bad ham.“

Det gjælder for os alle at bemynde enhver Anledning til at gjøre vel.

Kom med Vænster og alt.

En Mand sagde engang til en Præst: „Mit Hjerte er saa haardt; det er, som om det var bundet i Vænster, derfor kan jeg ikke komme til Herren.“ „Kom med Vænster og alt“, svarede Præsten.

Og Manden kom til Jesu saa haardhjertet, saa bunden, som han var, og befriedes fra Vænsterne og hen, fælles i samme Stund i Freihed.

Hvis du paa Haand og Hæd er bunden af Satan, saa kom ihu, at det er Guds Verk at bryde Vænsterne; du kan ikke bryde dem selv.

Hvorom alting gjælder, og det, som den kristnes Kunst alle bestaate i, det er, at vi læter Kristus af Hjende og holder ham stærkt ud fra alle optænkelige Indbildninger, Vænster, Værvæninger og Leveregler og altaa alle holder os til ham i Troen, og sigter al gaaende Hjerte. „J. gudelig Henvendende ved jeg intet, og vil heller ikke vide af andet end min Hjerte Je-ju-sus Kristus. J. alt, hvad der angør min Salighed og Mælemtværende med Gud, skal han være mit et og alt. Og selv om jeg derfor skal udjævne mange haande Kristiher og Sto. mdd af Djævelen, Verden og min egen Samværdi-hed, ja Døden selv, saa vil jeg dog i Dio og Død forblive derved.“

(Luther.)

Bekjædningsceremoni.

Det næste ordentlige Synodemøde for Pacific District holdes, om Gud vil, i Oakland, Cal., i Poststøerne P. H. W. Carlens og C. B. Gustavsen Mænigheder fra 25de til 31de Juli, venlige Dage inklusive.

Forhandlingsobjektaude:

Daab og Konfirmation paa væst-nord.

Altetens Sakramente paa engelsk.

Vælg foretagene paa alle Districtets Embedemønd.

C. G. Fosse, Pres.

C. M. Holden, Sekr.

Land til salgs.

Om nogen vil have et pent Småland, bør han henvende sig til A. C. Rose, Parkland, Wash. Han har flere Smålande både "improved" og "unimproved", som han sælger til rimelig pris.

27

W. & E. Schmidt Co

108 THIRD STREET,

MILWAUKEE, WISCONSIN

Størst sortiment af Kærligheds-
varer, Værlæg, Blæser, Tæbemærker,
Bænkesæder, Sitter, Brænsekasse
og tilsvarende. Størst sortiment af
Kærlighedsvarer.

Res. Tel. 820000. M. Tel. 820000.

W. C. Christensen,

Først Væge og Hjemme.
Mæbler, Blæser, Tæbemærker,
Room 1 og 2 Almoe Building, Waller St.

ENGER & JESDAHL

Blæshandtere

Et det norske Hovedkontor i Everett

1618 Hewitt Ave.

GAGE DODSON CO.

Sælger
panibelsige Klæder for Dånd til en op-
fattende pris for alle.

Clover Block, Bellingham, Wash.

Gaa til

Hirsch,

Den gamle eldste Apothek fra Norge
med over 1000 Artikler samt for næste
Jævnårspris af alle Slags — 125
sem. Dofmansbrander, Rafta-
brander, Rigaaballatom etc.

Apotheket er også tilgængeligt til at give
kost om dækket.

Post-Office adressept. Englehardt.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,

100 18th Ave. N. Pike Street
Seattle, Wash.

FAWSETT BROS.

Manufacturers of and Dealers in
Farm Implements,
Wagons, Harness
Hardware, Cream Separators, Bee
Supplies,
BELLINGHAM, WASHINGTON

Oplys fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Væltet paa alle første Klasses
linier

VISELL & EKBERG

1308 Pacific Avenue
Tacoma — — Wash.

Boghandel.

Vi tilbyder os at anbefale vores gode
Bøger af næste og danske Föger. For
Rental med et tilslag hænder personlig til
enhver paa forlangende. Det behøves ikke
at betale et tilslag imidlertid en
billede over en engelsk Bøger, samt en billede
over Föger, som vi har tilført siden 1905.

Lutheran Publ. House

Decorah, Iowa.

416 3rd Ave., S., Minneapolis, Minn.

"Se på den lyse røde Pap."

Dr. Louis S. Schreuder

west. Lige og Kirurg.

Rosario: 10-12 horn., 2-4 vgt. 7-8 dage

Kontor:

219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE

SEATTLE, WASH.

Phones: Main 4494. 1225

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND BLODGETT

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.

Tel. James 1716

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers

PHONES — Office Main 1-76

Residence — | Hotel 9281

Main 1-912

Undertaking Parlors and Chapel, Maple

Block, 1055 Elk St, Bellingham, Wash.

ROB'T. W. COLLINS

SITE & WESTERN BLD.,
handler med Real Estate og andre
Landejendomme. Læn.

COEUR D'ALENE, IDAHO

STUDENT-SUPPLIES OF All Kinds

Vaughan & Morrill Company

926 Pacific Ave.

TACOMA, — — WASH.

Lien's Pharmacy

St. Louis' Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvin

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter expedites hurtigt.

Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave

Sam Crow House Furnishing Company.

Complete udvalg a

Linoleums, Carpets,
Møbler, ovne og crockere,
225-27-29 RIVERSIDE AVE,
SPOKANE WASH.
Telephone Main 2494

"Pacific Herold."

et fristligt Ugeblad, a religious weekly, udgivet af Den Kristenkonferens for Pacificdistrikts af den Norske Synode ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Mit vedrørende Redaktionen indsendes til Pastor O. J. Erdal, Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Bekjendtgørelser og Notiser indsendes til Pastor Ole J. J. Peters, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Mit vedrørende dette Blads Fortretning besøges af Pastor H. M. Tjernagel.

Vores abonnement, "Pacific Herold", Stanwood, Wash., til nu har ham.

Bladet kostet

for Naret.....	50 cts
Halvoaret.....	25 cts
til Norge.....	75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Bibelen og Common-Skolen.

Paa Skoledirektørernes Møde for Snohomish County i Everett den 3de Mai, kom ogsaa Bibelen og Common-Skolen paa Tale i Forbindelse med Privatskole i Modstrekning til Common-Skolen.

Det var godt at høre, at saa mange af vores ledende Skolemænd i Staten undsalte sig saa alvorligt for Bibelens Venstillsel i vores Skoler.

L. L. Benbow, Skolesuperintendent for Pierce County, sagde, at han selv begyndte i en Privatskole i Indiana, hvor Bibelundervisning havde en frenskude Plads. Han fandt aldrig fuldtalte de Folk, der havde givet ham Indsigts i den bedste Dog, som nogeninde havde været udgivet og fremholdt Nådvenigheden af, at den blev mere brugt i vores Skoler. — I Staten Washington er der ingen Dom mod Bibelens mere udstrakte Anwendelse, og vores Fredre, Partianerne, der havde grundlagt Westens Civilisation, drømte ikke om, at deres dyrebare Bibel skal være udestående fra Skolen.

H. B. Dewey af State Board of Education havde besøgt Skoler over hele Staten og fundet, at paa mange Steder var Bibelundervisning det første om Religionen og paa Højholen i Spøgene desuden Øde og Gang og med Ugepas stor Undtagelse i nogen Kirke.

Det forekommer mig, at vi burde

jaa mere Undervisning i Bibelhistorie i vores Common-Skoler. Det er visindok Stykker af Bibelen i vores Værebøger; men paa langt mere nok til at Værene kan saa Indblik i de bibelske Sandheder.

Den gamle græske og romerske Historie behandles nohaa grundigt og den bibelske manne i det mindste sideordnes med disse.

Jeg tror, at Direktørerne i mange af de 96 Skoledistrikter i Snohomish County kunde rette noget derpaan, saa længe de ved Lov ikke er forhindrede.

Johan Ranekkeberg.

Ovenstaaende stod at læse i "Pacific Envjøsären" den 16de Mai. Nedstøren af nævnte Blad har ingen Bezeichninger gjort til Stykket. Vi har dog, at "pac. Env." vil gjøre Bezeichninger til det.

Vi vil tillade os i al Korthed at paape følgende:

1. Stykket er et Jubleg, hvorfraen maaske uevides, for Sammenblanding af Kirke og Stat.

2. Staten opholder og driver Common-Skolen. Denne Skole er aaben for alle stolepligtige Børn i Landet, der er det samme af, hvad Nationalitet eller Bekjendelse. Jøder, Muhammedanere, Spottere, Christenere osv., har alle den samme Ret og Frithed oversor Common-Skolen haavelsom oversor enhver Institution, som Staten driver.

3. Paa Common-Skolen kan ikke undervises i noget Dog, som paa nogenomhelsl Maade frækter en Borgers Rettsigheder eller religiøse Kunskaber. Den ene Skatterjær er lige berettiget som den anden, saa længe han ikke overtræder Statens Love.

4. Hvis nu Bibelen skal læses paa Common-Skolen, vil man give Borgers Rettsigheder fræktes. Jøden, Muhammedaneren, Spotteren, Christeneren osv. alle, som ikke tror, at Bibelen er Guds Ord, vil af Staten forurettes. Men ikke alene disses Ret og Friheds vil fræktes, men alle saade kristnes Ret vil fræktes, ja Staten vil begna en stor Vrede, da den derved vilde binde Samvittighederne.

5. I Common-Skolen kan hvilkenomhelst Land eller Avinde, som ellers har de nødvendige Kunstdråber og har noget en vis Alder være Retter. Der hvørge ikke af Staten om vedkommende er kristen eller ikke, heller ikke, hvad Tro eller ikke Tro han har, end

videre om en er en Spotter eller ikke. Et vedkommende ellers dygtig og anlagelig, saa bliver han ansat.

Skulde nu Bibelen læres i Common-Skolen, da vilde juari en Spotter, Christen, Jøde, Muhammedaner osv. være Rettere, som skulde undervise i Bibelens hellige Historie. Hvad Slangs Undervisning vilde det blive?

Jeg tror, at Direktørerne i mange af de 96 Skoledistrikter i Snohomish County kunde rette noget derpaan, saa længe de ved Lov ikke er forhindrede.

6. Den lutheriske Kirke er den eneste Kirke, som står ret mellem Kirke og Stat. Deraf er det dens Pligt til enhver Tid at vaage over, at denne Sandhed bevares. Vi står over Sud det, som har givet os Sandheden; vi står over med Kristine det, at det ikke skal forhøres af falsk Lærdom og Hykleri, men vi står også Staten det; thi tillader vi uden Trost, at Staten frækter sine Borgers Rettsigheder, da vil vi være medstyrklige i denne Sand.

7. Den reformerte Kirke og desværende findes der ogsaa blandt Christianere, Jaadanne, tro, lærer og bekjender, at fordi Bibelen er jaa god, derfor skal Staten vinge den ind paa alle sine Borgere.

Jesus sagde: "Mit Rige er ikke af denne Verden; var mit Rige af denne Verden, da havde mine Ejendomme ikke for, at jeg ikke var blevet overgået til Jøderne, men nu er mit Rige ikke af den." (Joh. 18, 36.)

8. Til Staten har Sud givet Sverdet. Det er det Vaaben, den skal bruge til at forsvare sine Undersætttere. Det er Kun vedslig Vaaben, den har Saet.

Til Kirk'en har Sud givet sit Ord. Den skal med Maadens Midler føde og bevare Hjorden og med Ordets Sverd kjempe mod vores Sæligheds Feindet. Det er Kun anden liget Vaaben, Sud har givet Kirk'en.

9. Derfor er det intod Suds Vilje, enten Staten underkuer Kirk'en, eller Kirk'en vil tyrannere over Staten, som den kældeste Kirke har gjort og gjort.

10. Som Borger af de forenede Stater protesterer vi derfor mod, at Staten gennem Common-Skolen vil bue Religion's Trang.

Som kristne beder vi: "Hellige os i din Sandhed, dit Ord er Sandhed."

Et Biduesbryd af L. W. Strumacher mod den moderne Vantes.
(Indsendt af L.)

Tidssangen, mine Venner, er intet tomt Navn. Mere eller mindre holder ogsaa de fleste troende noget af den opløsende andelige Atmosfæres Indflydelse, som behersker den overværende Verden. Østre end forhen møder vi i Zion Mennester, ansegiede og forståede af teoretisk Tro. Ja mange byder os et Stuefspil, ligt hindringstilfældig flagrende lille Zugl i Unzen, som ved den nedunder i det blomstrende Græs hjulde Slanges giftige Mand, hvormedet den end flagrer og spæller, dog ikke mere kan komme ud af denne strækkede Trælestam; men, unget al Anstrengelse holder den sig kun dragen nærmere og nærmere ned i det nabue Gab. Bevirkelse i Troen er nutildags mere end nogensinde velkommen i Zion, Saadanne Skrifsheder som 2 Pet. 1, 16—19 finder den muligste Ejenlæng.

"Vi har ikke fulgt Røgtige Tabler", siger han; ordret: "Vi har ikke fulgt opfundne og opdagtede Myter." Vi har noget vi, vil han sige, noget fast, ubedrageligt! Noget lignende har ingen verdensvis, ingen Filosof paa det oversættelige Tinga Gebet. I vedje tilhældte taler disse Folk vel ogsaa om Sud, Nåddelighed og Gjensyn; men derom de et ørlige, vil de kun sige: "Vi mener, tænker, formoder og vil haabe", — ikke: "Vi er vis van!" De mediter Sejnninger, som de ikke lader sig forståelse for; de bugger Syssimer, som, derom det kom der til, de ikke vilde vore hundrede Daler for, endlige Livet; de bruger blomstrende, træstelige Talemaader, som de sætter op lange Ansigter til, snart man vil trække dem selv dermed; de gjør sig vigtige med Beviser, det, at! beviser sig for dem selv som Abnet i Trængselens Storm, som Stern i Dødsstundens Tid. Tro ikke disse Visdomsrammers behjertede Myter! Det gaar dem alle med deres Smule Religion som med en, der har en fet Bag. De trækker sig vel med dette og hint, men nikket, overvejde, uden selv at have nogen Tilteodertil. Den største Tro har noget deres andre. Sikre Skridt gjøres kun paa Sabenbaringen's Grund.

Ten bibelske Sandhed er den, som Apojeten hviler jaa sikkert i; den, hvis Middepunkt er, som han selv hvil-

"Se paa den lyse røde Cap."

net. Jesu Stifti-skus og tilkommenske eller mægtige og vickningsrige Abenbarelse; den Jesu, der som en bærende og frugtbartgivende Sol i guddommelig Hellighed drog heneuer Jordens, for hvem Glædigheden lyttede, Helvede veg. Døden trak sig tilbage, Englene hyldende lom i Siduet; for hvem Djævulen havde, de arme Synderes Fængs og Angst adspredles, og hvis Abenbarelse i Kjødet er alle Underets Under og den Silde, hvortil alle de Undergjerninger, hvorev han viste sig mulig, naturlig udstrækmed. Jeg ved det, at en meget nærtlig teologisk Retning i vores Tage anser denne Grund for udsætter og gjør dem, som trod paa Bibelen, mistænke som Mennesker, der er langue i en Sogneskeds, dannede for en højre Del af Gudsorden end af Historien. Men Viens gæde Indsigelse, og vi med ham. „Vi har ikke juget opdigtede Mysterier,” siger han, men vi har selv været ”bevidst til hans Hellighed.” Og for i det mindste at angive et, fremkommer han nu med Historien fra Jakob. „Vi var med ham, der han til Hader og Kære af Gud fader, idet en haadom til ham fra den majestætiske Hellighed: Denne er min Søn, den elistelige, i hvem jeg har Velbehag. Og vi hørte denne Kjøf komme fra Himmelten, da vi var med ham paa det hellige Bjerg.” Saaledes taler Apostelen. Taler eder ham nu lige overfor den næste Visdom med dens filosofiske Indvendlinger. „Simon! du er ikke kænselig, at Gudsorden taler personlig og legemlig hærbart til Mennesken; at den skal høre en Søn, Gud sjæl af Gud, og at Begivenheder skal kunne ske, som ikke hviler paa naturlige Mæsager?” Sig mig, forekommer det eder da ikke, som om Jaa et medlidende Smil hørte hen over Apostelens Hånd, og som om J hørte ham, pegerude paa sine sine, øren og hænder, tolig at svare. „Her, J formidelige Mennesker, her er mine Vidner; sparet eders lige Mæsager!” Vi har set hans Hellighed!“ Og som Viens taler også vi. Erhæring hedder også Panseret om vores Bryst, hvorpaa selv Hornstuen kan veste Pike maa sørderbydes. Den Jesu, paa hvem vi trod, har oplyst paa et Vis. „Et Vis, som minde (ikke Hand, plantel et Fredens Paradies i himmer) paa et mørkt Sted.“ Det mørkest, hvoret os fra denne te Sted er Verden, det vil sige, i Tiden, for hvem vi synger, nedbøjet sig til os med sin Vis, formet os i sin Sinds Vis. „Et Vis, som minde (ikke Hand, plantel et Fredens Paradies i himmer) paa et mørkt Sted.“ Det mørkest,

til den himmelstige Natur, bevæbnet os med Beiersfræt i Livet og i Døden, bært os, naar vi ræbte til ham, reddet os, naar vi gav ejer ham. Den Jesu, for hvem vi bærer sine, bærer os, opløst os, ledet os, redder os; varer, naar vi synger, nedbøjet sig til os, naar vi beder, vedelvæger os, naar vi forsmægter, holder os oppe, naar vi valer. Vi hører hans Godtrin lyde omkring os; vi oplever Mirallerne af hans Hånd; vi føler hans Skaberaande i vores indre og ydler, fulge som Johannes, i hans Arme. Og for os indse saadanne Godsligelse kunne ejtide noget, som aldrig har spurgt ejer ham, aldrig har bundet os med ham, aldrig har jævlig trængt til ham, aldrig har besvært ham at trænge ind i deres Tjærelse! End dem here lige paa os med sit træle Blods og sin Visdom, som er af Jordens og dersor taler af Jordens; lad dem med latterlig Bejdethed skrive, hvem Jesu vel kan have votet, eller hvem han ikke kan have votet. Hvad vil de imod os, der ligefraavel som Johannes roser os: „Det, som var fra Begyndelsen, det, vi har hørt, det, vi har set med vores øine, det, vi har beskuel og vores hæder følt paa, nemlig om den Viosens Ord; thi Livet er aabenbaret, — det, vi har set og hørt, det forskinder vi ejer.“ Hvad vil det? Med voet „vi har set hans Hellighed!“ overvinde vi en Verden, fuld af fornegende Skarpsindighed, Haan og Vid.

„Vi har set hans Hellighed!“ siger Apostelen. Den ene Bestuelle er alliaa den første Grund, hvortil han er til den Tag bevidst som en øer al Tid oplyst uomfæddelig Leo. En anden Grund er Ordet. „Vi har“, siger han, „det profetiske Ord mere stødtjæsel.“ Han taler nærmest paa det gamle Testamente i deis kanoniske Bøgers Hældhed, paa Mojes og Propheterne. I blandt de kristne i Israel, som Petrus skriver til, var mange, som endnu paa en enklig Maade og i Stade for det apostoliske Budslab blev faaende i det gamle Testamente. Apostelen er langt fra paa nogen Maade at ville dække den høje, ubeslægtede Mæstskrift, som de beslætte des gamle Testamente. „J gør vel“, siger han, „naar J giver Agt derpaa som paa et Vis.“ Men, hvad er det for et os med sin Vis, formet os i sin Sinds Vis? „Et Vis, som minde (ikke Hand, plantel et Fredens Paradies i himmer) paa et mørkt Sted.“ Det mørkest,

men Visset; det eneste. Alt andet, og saaledes også enhver fra Ordet indeholder mægtig Visdom, er Mælt. Det qamintelklementige Ord var et Matus. Naar Tolen opgaar udslukket den vel ikke Matius, men den overskrifte det med sin ulige flædere Gion. „Som paa et Vis, der minde, indtil Dagen fremstroale, og Morgenstjernen opgik i eders Hjerter!“ Dagen er den mættelmentlige Tid. Det store Vis er det apostoliske Budslab; Morgenstjernen, som, hvor den opgaar i sit blodige Vis paa en Hjerteris Himmel, bringer Fredens fulde Dag med sig, er Kristus, hinst Budslabos Stjerner, Kjærlig og Maal. „Dagen er mættelbrudt“, vil Apostelen sige. Derfor gjælder det nu fremfor alt at vandre og bo i de flædere Stjerner fra hin Visestage, som staar oppe i Evangeliet.

Ja, vih er det Ord, som vi hører paa, et fast Ord, vel noed at anname. „Men“ — Nu? „Mættelstjernen!“ Hvilke? „Arken, Vitenskabens Kærlig, den røde Hav!“ Hvortledes? over Mættelstjernen sjæder Jeder? O, derom der i Sandhed eksisterer en levende Gud, og derom den samme vilde aabenbare sig som en Herre over alt, jaatundt det jo ikke være underledes, end at Mættelstjernen kom for Dagen; at Hjertningen lede, der aabenbarede os den evige som nofængig af Naturens Love, og som den, der med vindstænklet Kærlig herstede over samme. „Men“ — Nu, tal videre! „Denne simple, menneskelige Strivemaade!“ Mere overmættelstjernerne fulde Bibelen allsaar være stæven, mere pæsels, mere metafysisk afstrot? Var den det, da vilde jeg begynde at ville paa om det virkelig var en Bog fra Gud, medens jeg nu nejop i det usminkede og dog saa usortiglig dybe Øryg findet et sua oldelses quoddommeligt Øryg, og det forekommer mig som det største og helligste ved den højt oplyste saaledes nedlodet sig til vor Hællervne og maade at tale paa. „Alligevel“ — Nu, endnu en Besættelighed? „De uoplyste Mæsager!“ Hvort er de? O, derom der Gjældende havde fundet saaledes i Kleinen, hvac vilde de da prænge og præmle dermed og bære dem som Bejærtsgn gennem Verden! Men hvor findes Ja og Ullige Det i denne Bog? Skin af Mæsager er det, men kun til Verdenssætning for de nære Verdens Jordbund og overskytet af Jede Kristus. Ordet er ikke et Vis,

men Novevæltensætning i den bibelle Verdenssætning med Naturvidenskaberne Opdagelsen! Novevæltensætning? Du ved vel ikke, at Naturvidenslaben, jo bygget den i vores Tage traenger ind i Universitets Hemmeligheder, alt mere og mere maa stødtjæste, hvad Bibelen udviser om de naturlige Ting, og at statslige Forstillingen i Kleinen, som endnu for en saat, hæfti stor sind gjoldt for anerhændte sejlagige, fibuejder har bevidst sig som hældommen grunde og mere og mere beviset sig som sandanne. „Og alle de Hemmeligheder og Gader!“ O, hjæl! Hvor som Vand maaette da alian Bibelen være overalt og ikke indeholde andet end det, som Hornstuen allerede ved egen Forstning havde funnet saade paa? O, var det saa, da sagde jeg: „Det er en meneselig Bog!“ Jævnebet af guddommelig Abenbarelse ligget jo allerede, at den bringer noget nytt, det vil sige sandbart, som ikke allerede hviler i Mennesket's naturlige Bevidsthed, men som paa en himmelstjernade beriger vor naturlig Bevidsthebs Armod.

Ja, et fast Ord er det, vi har; et Ord som smigter den naturlige Forstilling ligesaaledi som det ugensjældie Hjerter, men som fun sjæret med sig Syn og Nagler for Kjødet, og alligevel bryder sig en Vane, selree, bliver og traenger igennem; et Ord, som fulgt overalt og paa alle Maader af Mægtighoverne indenfor Videnslabens og Mandens Græsler, inslæde Gangen indviet til Undergang og dog paa en underbar Maade opholdt, bejæret og bevarer; et Ord, som allerede ved sin Historie er bevidst at være af Gud, en Gjenstand for den dimmeste guddommelige Forstorg; et Ord, fulgt af Spædomme af det uvetndigste, lyckelige Slags. Og hvilken af dem blev ikke opfundet? Betragt aleene dem, som peget paa Kristus! Hvort er de ikke alle lige indtil de ubetydeligste Enfælsheder, ligesindslædernes Deling under Korset, Vertræssen ved en rigtig øje, bleme Ja og Ullmen!

Ja, man maa skrive det paa Hjerteris og Mennesket's onde Viljen Negning, og ikke, som man heller hvilket det, paa den skarpeste Testafsnit, naar de ikke trod paa denne Ord som et Gudsdomsord.

(Et Glæs. Overhæf af O. Holm.)

Se paa den høje tøde Kap.

Port Arbeidsjelt.

Tacoma.

Fred Olsen og Marit Aasen egteviedes Torsdag Aften i J. L. Sands Hjem paa Chiiden. En hel Flot Banner var tilstede og feirede Bryllup med det hyllelige unge Par. Past. Preus forrettede. „Herald“ gratulerer.

Torsdag Aften den 28de ds. feirede Dommer J. M. Arnison og Husfrau sin Sølvbryllup. De havde i den Auledning indbuddt en stor Skare Bunner til at holde Fest med dem. Omkring 300 Gæster var tilstede paa Valhalla Hall, hvor Festen holdtes om Aftenen. Et pent musikalisk Program udsættes, mest af Medlemmer af Familien, hvorpaa man marcherede i Fløj og Følge ned i Spisesalen, hvor Bordene stod vel fuldt med de lækreste Sager. Taler holdtes over en lav Klo, og det var sen paa Aften, inden man faldtes. Placirte de mange gode Ønsler, som frembragtes den Aften, gaa i Opfyldelse, fremfor alt det, at vi alle engang kunde feire Lammete Bryllup sammen i Himmelten.

Mrs. Berthine Hallan, som mylig kom til Tacoma fra Teræs, tildeles for sin Helbrede Skild, døde Torsdag den 18de ds. paa St. Josephs Hospital efter et langt Sygeleie. Hun blev begravet Torsdag den 21de fra Kajueh and Lynn Chapel, hvor Pastor Preus forrettede. Modtide efterlader 3 Sønner. Den yngste, som fulgte sin Moder herop, fulgte hende også til Graven. To Brødre, Hr. Solvold, som bor i Portland og Hr. Solvold ved Hoodes Kanal var også tilstede. Det var mylig At siden disse Brødre havde set sin Moder. Hun har siden den Tid gjennemgaaet meget, men da hun var en af disse, som ikke siger meget om sig selv, var der saa, som hændte til hvordan hun havde det. Vi har dog det visse Haab, at hun nu har vaaret frem til den fuldkomne Hvile hos sin Frelser, som hun frimodig velsindte sin Tro paa.

Torsdag den 23de ds. blev lille Russel Osnæs, en syv Aars gammel Søn af Mr. og Mrs. Bert Osnæs, begravet fra Vor Frelsers Kirke. Han havde i over tre Uger lidt af „Spinal Meninquisit“ saa Den Tid ud som om han skalde saa sin Helbrede

igen, men Gud vilde give ham det, som var bedre. En stor Trøst for de følgende Forældre og Søstrende er det at vide, at „Saadanne høre Guds Nige til“. Mængden dem, som vil savne lille Russel, er hans Søndagsstoleleerer og Kamerater. Eiden som han var, kom han fæltig den lange Vej for at lære mere om sin Frelser.

Mr. og Mrs. Osnæs har bedet om, at det også i „Herald“ Spalter kan blive nævnt, hvor taknemlige de er for den Medsøtelse, som bevisles dem af Lætere og Vørn i Søndagsstolen, samt af Kvinderne, der bl. a. pyntede Kirken til Begravelsen. Viag Gud velsigne dem for hver en Kjærlighedsgjerning de gjør.

Bashon.

Torsdag den 4de Juni holder Søndagsstolen „Picnic“ i Kierheden af Bashon Landing. Det er bestemt at begynde kl. 10 Formiddag.

Kvindesforeningen mødte sidste Uge hos Mrs. William Stevenson. Næste Gang, den tredje Torsdag i Juni, vil de møde i Kierken.

Bashon har nu også haaret en Avis, der vil holde Folk underrettede om de totale Nytter.

Ejmont det gaar fremad paa alle andre Omraader, er der dog en Ting, vi ikke har, Saloonen. Denne Institution findes ikke paa hele Den. Derved er Bashons Befolkning meget vel tilfreds og ønsker ingen Forandring i saa Henseende.

Santa Barbara.

Søndre California har haft afslørligt mere Regn i den forløbne Winter end sædvanlig. Omkring 28 Tommer er faldt, mens ellers 15 a 20 Tommer er det gjennemsnitlige Regnsaft.

Hvor kort Tid siden rejste A. A. Langlo med Hustru og 2 Børn paa Besøg til Søndmør, Norge, Langlo kom til Santa Barbara direkte fra Norge for omkring 20 Aar siden, og var blandt de første næste Centere her. Han driver for Tiden en stor Melkefarm paa 70 Hjørn en 3 Mil fra Byen. Han børhant garnen til sin Svoger, Mr. Sværdsen, for han rejste. De hjælpte ikke sine Dampskibsbilletter før de kom til New York, hvor

de til deres Gæde og Hugge blev modt af vor Emigrantmissionær, Past. E. Peterson, som var underrettet om deres Komme. Han hjalp dem også med at få Billet med Oscar den II. af den standinaviske Linie. Derved undgaar de den kjedelige og besværlige Reise over England.

I ligesaa mange Aar, som Past. E. Peterson har været Emigrantmissionær i New York, i ligesaa mange Aar har han Gang paa Gang i sine Beregninger om sin Virksomhed anmodet både Prester og Læger, som reiset til Amerikas, om at støtte Emigrantmissionen ved der at tage ind paa „Pilgrimshus“, 8 State St., New York, men endnu mere ved at vente med at hjælpe sine Dampskibsbilletter til de kommer til New York og lade ham være dem behjælpelig derved. Derved har Missionen, ikke Past. Peterson personlig, en lidt Indtøgt. Emigrantmissionen har nemlig sin faste Løn af voet Samfund, og den Rabat, der er ved at følge Dampskibsbilletter, kommer dersor Missionen direkte tilgode. Det synes dersor selvføgt, at Synodens Folk, og jo den Sags Skyld også andre Samfundsfolk, som vil støtte denne Gjerning, naar de reiser over New York, burde lade Past. E. Peterson hjælpe sig til at få sine Billetter over Havet. Og et lidet Tilleg fra Presterne Side i form af Opmuntring, vilde hjælpe betydelig paa denne Sag. Dersor disse saa Bemerkninger som en lidt Opmuntring og Paaminder.

En norsk Familie fra Butte, Montana, og en dansk Familie fra Brooklyn, New York, har mylig bosat sig i Santa Barbara.

Fra Søndmør, Norge, ankommer her stædig en hel Del unge Menighed, både gutter og Piger. En Familie ankom også mylig. Det er heller intet Under, at disse unge Menighedssønner skal bo i Amerika, hvor de finder arbejde nok og god Fortjeneste. Den mindste Dagløn her for almindeligt arbejde er \$2 pr. Dag. Her har dog været nogen Stands i Byggeforslagender siden katastrofen i San Francisco i 1906. Pigesønner her er fra 20 til 30 Dollars pr. Maaned, ja, for gode Stolper lige op til \$40 og endog over. Naar Pigerne da skriver hjem og fortæller, hvor meget de tjener, er det intet Under, at Norges Ungmøder saa ofte til at rejse til Amerika.

Portland.

Minnie Johnson, som har haft et hardt Ausfal af Pneumonia er, Gud se Lov og Tak, i god Bedring igjen.

Torsdag Aften havde Mr. og Mrs. Ed. Johnson deres lille sønnesønne Søn til Daaben, hvor han fik Navnet Theodore Lester. Den kjære Gud bevare hans Indgang og Adgang til evig Tid.

Torsdag Aften talte Bvens Mayor, Dr. Lane, til Ungdomssoreningen i Kirkens Basement. Han fremholt bl. a. en Del „af Vanstelighederne i Gjennemførelsen af Lovens Haandhævelse i Bystyre“. Men han sagde også, at Loven kan gjennemføres, naar man bare vil!

Ballard.

Zions Menighed havde Møde Mandag Aften den 20de Mai. Menigheden valgte som Skolekommisie A. Sødal og Andrew Olsen, ismedsigt bortsættet A. Egdivet og Jonas Linvog. H. P. Gerring og Iver Johnsen blev pålagt at fremkomme med Planer for Udvidelse af Kirken, som nu er for lidt.

Optagne i Menigheden blev Oluf Brandt med Familie. Mødet var godt besøgt.

Hr. A. Tveiten og Miss Helga Anderson blev døde Torsdag den 18de Mai egteviede ved Past. Christensen. De nygjiste skal bo i Tacoma, 5501 Homer St., hvor Brudgommen ejer et Hjem.

I Port Madison Menighed holdes nu Religionsskole. Lærerinden er Martha Torvanger, og 15 Børn frekventerer Skolen.

Menigheden blev fæstnet sidste Vinter og skal i Sommerens Løb besøjes af samme Prest, som Zions Menighed i Ballard.

Tir.

Hr. H. Hansen, som har ligget syg siden November sidste Høst, døde Tirsdag den 10de Mai. Han havde et baade langt og smertefuldt Sygeleie. Da han elskede Guds Ord og føgte sin Træsli deri, har vi også det faste Haab, at han har stridt den gode Strid og opnået det hellige Vinal, Sjælens Frelse. Det var heller ikke bare i Hvidens Dage og under Engdom, at han følte Træng til at synles

Parlardspheder.

— Mr. Tegland med Huset og Datter blev den 19de Mai opioget i Menigheden. Herren velsigne os fra dette Sted!

— Mr. og Mrs. G. M. Glæsø son udvæs som besøgende til Parlard i Spokane. De lånter paa at kunne ud til Stiftelsen.

— Studengeselskaberne ved Akademiet vil have Died den 12de, 13de og 14de Juni. Den 12de Juni giver Studenten i Minstafelbelingen en Recital. Den 13de holdes de laalestede „Glaesø Concerts“ og den 14de den egentlige afslutningsoejt.

— Floyd Zahner, som graduerede fra Akademiet Forretningsskolen for det Nat. Åben, og som nu indeholder en stilling som Bogholder og Bejurer for et Malet i Kæthebden af Gjeholis, tilbragte Søndagen i Parlard. Han subskriberede også \$100 til Afspartning paa Skolens Gjeld. Dette er nu den fjerde af vores Graduerer, som har subskribert \$100 til Skolen. Vi harbet al mangle paa at kunne se sig ifland til at gjøre noget lignende.

— I disse Dage er man netop færd med at organisere en Corporation for det paatentie Alberbomshjem. Corporationen bestoar af følgende: Pastorerne Xavier, C. H. Noberg og V. Harsfjord samt G. Løvnes, C. Grønbæk, O. Schreven, Mrs. T. Larsen og Mrs. C. Weflum. Inkorporationsaftalen er paa det nærmeste færdige og man ventet inden fortid at kunne få arbeidet igang. Dette hjemmiske gamle har allerede fågt om Optogelse.

Fra Akademiet.

Edsleben Søndag Aften gav Mr. Cystad, underhåndet af flere af Studierne, et meget vellykket Program i Skolens Gymnastiksal. Programmet, som bestod af udvalgte Opføringer både paa norsk og engelsk samt Musict, var godt besøgt og fuld af velhartigst Bisald. Vi gratulerer Mr. Cystad med den jævnlige Udbjærtelse af hans Program.

En hel Del af Studierne er unge Mænd, som i Sommerferien arbeider intet til tross for nødvendige til at fortjene paa Skolegang. Dette blar et

lære af disse højte af ei firma i San Francisco til et særlige Stereo-skoper og stereoskopiske Billeder i forskellige Delt af Wash. og Oregon. Vi harbet, at isiald „Herald“'s Lætere ikke vil spørke disse unge Mænd paa Dør, naar de anlægger Den et Besøg.

„The League of Courtesy“, en af Skolens Foreninger, foranstaltede Søndag Gjermiddag en Uddrag til „Skolens Landsg.“ Det udmerkede Veile og det knusse Blaueisen om Læren bidrog til at gjøre Uddringen vellykket.

De tre Piger fra Akademiet, Frøsnerne Signe Skattabøl, Emma Ellingsen og Nina Hjort, som tog Lærerammen i Tacoma den 9de og 10de Mai, var alle heldige. Dette er en ære for Skolen saavel som for dem selv. Vi gratulerer dem paa det hjerteligste med Uddjaldet.

Til Indrømissionen.

For Anna Tenstad.....	\$1.00
Bed H. M. Tjernagel: Ober	
Hans Menighed.....	5.00
For C. Hegna, Couer d'Alene	
Lake.....	2.00
Miss Anna, Couer d'Alene	
Lake.....	1.00

Til Missionsmissionen.

O. Rønne.....	\$5.00
N. J. Hong, Raaf.	

Med Kystsens milde Klima

Om nogen af Herald's Lætere bliver sig hjem for en rimelig pris, hvor mange norske har bojet sig, og hvor Jordet er god. Her er allerede Bleiaghed, som bestenes af Pastor D. N. Cedal fra Wellington. Nopdyrket Land kan høbes billigst endnu. Jeg er selv Farmer og ved om nogle gode ejendom i Kæthebden, hvor jeg bor, for nærmere Oplysning bør vender man sig til

H. B. Halvorson,
Guldsmed, Whatcom Co., Wash.

Lutheran Pilgrim-Hus
No. 8 State St., New York.
Missionshuset har en bestyrelsesstol tilhørende
Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere
og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantfører,
trofæs i Pilgrim-Hus og
beste Guldrørterne bl. med
Raad og Vand.

Sætt. just. tjenest. i. Biller. Kvar. er ved Bar-
Line Et ved Kæthebden.

Se paa den lille røde Kap.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

The school offers the following courses:

(1). THE PREPARATORY COURSE (2 years) corresponding to the 6th, 7th and 8th grades of the public school. Young men and women whose early education was neglected, through their own fault or that of others, will find this course just what they need.

(2). THE NORMAL COURSE, requiring from two to three years, and embracing all branches required for a first grade certificate. Nearly all our graduates are successful teachers, drawing good salaries.

(3). THE COLLEGE PREPARATORY COURSE, requiring from three to four years, and embracing all branches required for entering any first class college or school of science.

(4). THE COMMERCIAL COURSE, usually requiring one year, embracing Arithmetic, Bookkeeping, Commercial Law, Penmanship and other branches necessary for a commercial education. A large number of the graduates from this course hold important and well paid positions.

(5). THE SHORTHAND AND TYPEWRITING COURSE, usually requiring one year, and embracing Shorthand (Pitmann), Typewriting, Spelling, Grammar, Composition and Correspondence.

(6). THE MUSIC COURSES, requiring from two to five years. Provision has been made for furnishing high grade instruction at very moderate cost.

We cannot tell you all about our advantages here. Write for our new catalogue, NOW, TO-DAY!

Address:
N. J. HONG, Principal
Parkland, Wash.

THIEL & WELTER..

Complete Housefurnishers,

1312-1314 Commercial St., Opp. Post Office.

Vi har bei fidele Lager Husgeraad i Wellington. Dette Aedebli er god hos os, ja. De farer udbytte Dette Hjem ved at gjøre hinan ugrillige eller uønskelige Afstallinger. — Giiv os Anledning til at give Den mere Præge omis De skal ubjære Dette Hjem.